

การพัฒนาการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยใช้เทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

The Development of English Reading Comprehension and Achievement Motivation through KWL Plus Technique for Pratomsuksa 6 students

พรวิมล ปานทอง *

อภิราตี จันทร์แสง **

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผล 3) เพื่อเปรียบเทียบ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน และ 4) เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลุ่มระวีวิทยา จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 11 คน ได้มาโดยการ เลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWL Plus 2) แบบทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3) แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติทดสอบวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Singed-Ranks Test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.29/78.48 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีค่าเท่ากับ 0.6263 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีคะแนนในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

The purposes of this research were : 1) to develop instructional English plans through KWL Plus technique for Pratomsuksa 6 students with a required 75/75 efficiency criterion, 2) to study effectiveness index (E.I.), 3) to compare reading comprehension of students before and after learning and 4) to compare achievement motivation of students before and after using the KWL Plus technique. The target group was 11 students of Pratomsuksa 6 at Loomraveewittaya School, Surin Province, who were selected by the purposive sampling technique. The instruments used in the study were : 1) the instructional English plans through KWL Plus technique, 2) a reading comprehension test, and 3) the questionnaire on achievement motivation. The statistics for data analysis were mean, standard deviation, percentage, and the Wilcoxon Matched Pairs Singed- Ranks Test.

The results of the study were as follows : 1) the efficiency of instructional English plans through KWL Plus for Pratomsuksa 6 students was 83.29/78.48 2) the effectiveness index (E.I.) of instructional English plans through KWL Plus technique was 0.6263 3) the score of reading English comprehension after using KWL Plus was higher at a significance level of .05 4) the score of achievement motivation after using KWL Plus technique was higher at a significance level of .05.

* นิติบัญญัติโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

** อาจารย์ประจำภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คำสำคัญ : การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ, แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์, การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus
Keywords : English Reading Comprehension, Achievement Motivation, KWL Plus Technique

บทนำ

ทักษะภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งแห่งศตวรรษที่ 21 ในยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งองค์ความรู้ที่สำคัญต่าง ๆ ของโลกส่วนใหญ่ได้ถูกบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษไปทั่วโลก (สถาบันภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการ, 2558 : 9) ในบรรดาทักษะทั้ง 4 ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เมื่อพิจารณาแล้ว พบว่าทักษะการอ่านเป็นหนึ่งในทักษะที่จำเป็นและใช้มากที่สุดในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในประเทศไทย ซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนา มีการรับเอาเทคโนโลยีและวิชาการสมัยใหม่ รวมทั้งเครื่องอุปโภคบริโภคจากต่างประเทศเข้ามา ซึ่งมีบทบาทอย่างมากในชีวิตคนไทย เรามีโอกาสที่จะได้เห็นและอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น (เวรตี หิรัญ, 2539 : 149) ไม่ว่าจะเป็นอยู่ในรูปสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น ตำรา หนังสือ วารสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในยุคของอินเทอร์เน็ต ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้และการถ่ายทอดความคิด ความก้าวหน้าทางวิทยาการการศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียนต้องใช้ทักษะการอ่านเป็นหลักในการศึกษาหาความรู้ และเป็นกุญแจสำคัญนำไปสู่การแสวงหาความรู้ในระดับที่สูงขึ้น (สุภัทรา อักษรนาคะระห์, 2532 : 84) แต่อย่างไรก็ตามการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่ผ่านมา พบว่านักเรียนขาดทักษะในการอ่านและมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ ไม่สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ คาดการณ์ล่วงหน้า และจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ความสามารถของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับการอ่านยังไม่น่าพอใจ โดยผู้เรียนยังขาดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ อาจมีสาเหตุมาจากผู้เรียนขาดวิธีการหรือเทคนิคการอ่านที่เหมาะสมส่งผลให้ขาดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน (ผจงกาญจน์ ภูวิภาดาบรรณ, 2540 : 30) จากรายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกลุ่มระวีวิทยา ปีการศึกษา 2558 ที่ผ่านมา พบว่าผลคะแนนวิชาภาษาอังกฤษเฉลี่ยร้อยละ 39.62 ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศ คือ เฉลี่ยร้อยละ 40.31 (สำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1, 2558 : 42) และต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้ จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนและสังเกตจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษพบว่าผู้เรียนขาดทักษะการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือนักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับต่ำ เพราะนักเรียนไม่เข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค จึงไม่สามารถสรุปใจความสำคัญ หรือความคิดรวบยอดตีความ และคิดวิเคราะห์ที่จะเชื่อมโยงความรู้ไปประยุกต์ใช้ในบริบทหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง ทำให้ไม่สามารถตอบคำถามจากแบบทดสอบได้นอกจากนี้ ผู้เรียนยังขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะผู้เรียนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก เรียนแล้วไม่ได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้ผลคะแนนภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งแบบทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการค้นหาและเลือกคำตอบในแบบทดสอบให้ถูกต้อง โดยคะแนนที่ได้จากการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) นั้น มีผลต่อการนำไปใช้ในการเรียนในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ประสบความสำเร็จ การสอนเทคนิคการอ่านถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านและเข้าใจความหมายจากสิ่งที่อ่านได้แล้ว ยังจะช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้อ่านที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ ไม่ว่าจะอ่านงานเขียนประเภทใดก็ตาม หรือเมื่อพบปัญหาในการอ่าน ผู้เรียนจะสามารถปรับวิธีการเพื่อแก้ปัญหาหรืออุปสรรคเหล่านั้น จนสามารถบรรลุเป้าหมายของการอ่านได้ การพัฒนาทักษะการอ่านทำได้หลายวิธี เช่น เทคนิค SQ4R มี 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1) Survey (S) คือ อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง 2) Question (Q) คือ การตั้งคำถาม 3) Read (R) การอ่านข้อความในบทหรือตอนนั้น ๆ เข้าอย่างละเอียดและในขณะเดียวกัน ก็ค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ได้ตั้งไว้ 4) Record (R) ให้ผู้เรียนจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้อ่านจากขั้นตอนที่ 3 5) Recite (R) ให้ผู้เรียนเขียนสรุปใจความสำคัญ โดยพยายามใช้ภาษาของตนเอง 6) Reflect (R) ให้ผู้เรียนวิเคราะห์ วิพากษ์ บทอ่านที่ผู้เรียนได้อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องหรือความคิดเห็นไม่สอดคล้อง บางครั้งอาจขยายความสิ่งที่ได้อ่านโดยการเชื่อมโยงความคิดจากบทอ่านกับความรู้เดิม โดยใช้ภาษาอย่างถูกต้อง ซึ่งการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ทำให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านดีกว่าการอ่านโดยไม่ได้ตั้งคำถามเอาไว้ล่วงหน้า จะทำให้การอ่านมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าต้องการอะไรหลังการอ่าน (อ้อมจิตร์ เหล่าทองสาร, 2556) เทคนิค Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียนโดยเฉพาะรูปแบบนี้ประกอบด้วย กิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน

การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเรียน (ธิดา ทิพย์สุข, 2552) เทคนิค Murdoch Integrated Approach (MIA) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่สามารถแก้ไขปัญหการอ่าน เพื่อความเข้าใจ เนื่องจากผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนควบคู่กันไปและเป็นกระบวนการที่เน้นการคิด (จันทร์ชาติ สมจิตร, 2557) และ KWL Plus (กัญญา ยินดีฉาย, 2555) และยังมีอีกหลายเทคนิค ซึ่งแต่ละเทคนิคจะมีขั้นตอนและวิธีการสอนอ่านที่แตกต่างกันไป

เทคนิค KWL Plus ถูกคิดค้นขึ้นมาโดย คือ คาร์และโอเกิล (Carr and Ogle) เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ใช้พัฒนาทักษะ การอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการอ่าน โดยผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้เดิม เข้ากับ ความรู้ใหม่ในกระบวนการอ่าน มีการวางแผน ตั้งจุดหมายว่าตนเองต้องการอะไรและตรวจสอบว่าได้บรรลุเป้าหมายที่ตนวางไว้ หรือไม่ ข้อจำกัดของวิธีการนี้ คือผู้สอนต้องคอยกระตุ้นช่วยเหลือผู้เรียนตลอดเวลา และคำถามมีความสำคัญมากในการจัดการ เรียนรู้แบบนี้ (พรสวรรค์ สีป้อ, 2550 : 119-122) ข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค KWL Plus คือช่วยฝึกทักษะการอ่าน และการคิดวิเคราะห์ ทำให้ผู้เรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้เพื่อหาองค์ความรู้ใหม่ เป็นเทคนิคที่เหมาะสมกับผู้เรียน ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมหาวิทยาลัย (อรุณี วิริยะจิตรา, 2555 : 123-125) สามารถใช้แก้ปัญหาในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามเทคนิค KWL Plus เป็นวิธีการ จัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจ เน้นกิจกรรมที่ให้นักเรียนใช้กระบวนการคิดในขณะที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ การฝึกทักษะกระบวนการคิด คือ ทฤษฎีอภิปัญญา (Meta-Cognition) โดย K ย่อมาจาก Know เป็นขั้นตอนที่นักเรียนตรวจสอบ หัวข้อเรื่องว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องมากน้อยเพียงใด W ย่อมาจาก Want to Know เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะต้องถาม ตนเองว่าต้องการรู้อะไรในเนื้อเรื่องที่อ่านบ้าง โดยเป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่าน L ย่อมาจาก Learned เป็นขั้นตอนที่นักเรียน สำรว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่านและจดบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้ และ Plus หมายถึง เป็นการสร้างแผนภูมิรูปภาพ ความคิด ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ด้วยการพูดสรุปความในตอนท้ายหลังจากการเขียนแผนภูมิรูปภาพความคิดเสร็จ ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย ของการอ่านได้ (สมศักดิ์ ภาวิภาดาธรรม, 2544 : 75-76) ซึ่งการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ด้วยวิธี KWL-Plus ถือว่าเป็นยุทธวิธีการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจวิธีหนึ่ง ซึ่งช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนอ่านอย่างมีจุดประสงค์ และจดจำข้อมูลต่างๆได้ (ทัศพร เกศหอม, 2547: 29)

จากการศึกษาทบทวนเอกสารวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การศึกษาบริบทของโรงเรียน สภาพปัญหาการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ การขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ข้อดีของเทคนิค KWL Plus รวมทั้งประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนแห่งนี้ ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ทั้งนี้เพื่อใ้ นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากได้รับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

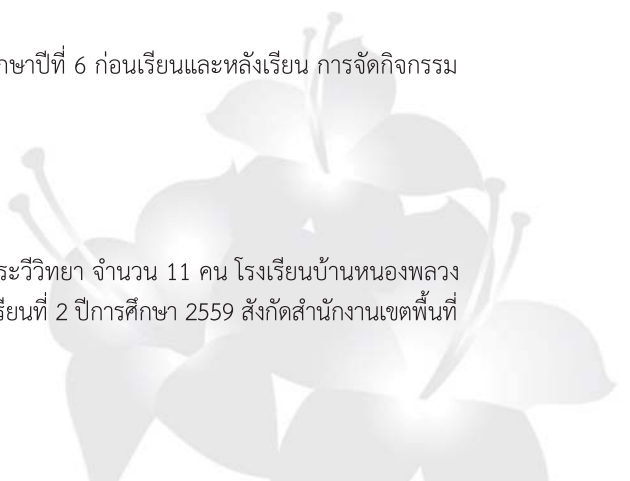
ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. เพื่อเปรียบเทียบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus
4. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน การจัดกิจกรรม การเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลุ่มระวีวิทยา จำนวน 11 คน โรงเรียนบ้านหนองพลวง จำนวน 7 คน โรงเรียนบ้านตากวน จำนวน 18 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จำนวน 36 คน

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลุ่มระวีวิทยา อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 11 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

แบบแผนการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามแบบแผนกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (The Single Group, Pretest-Posttest Design)

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง (The Single Group Pretest – Posttest) 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
กลุ่มทดลอง	T1	X	T2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

T1 หมายถึง การทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ก่อนเรียน

X หมายถึง การสอนอ่านด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus จำนวน 8 แผน

T2 หมายถึง การทดสอบวัดความเข้าใจ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หลังเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด ประกอบด้วย

2.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมใช้เวลาเรียน 16 ชั่วโมงดำเนินการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามกรอบเนื้อหาและกิจกรรมที่กำหนดไว้ ตามองค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จากนั้นนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ให้กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบการเขียนแผน ความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล เครื่องมือ และเกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผล จากนั้นนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และวิธีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นำคะแนน จากการประเมินความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาและวิธีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไปแปลความหมายค่าเฉลี่ย ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ ที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย เพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ขั้นตอนสุดท้าย นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีระดับความเหมาะสมมากที่สุด ตั้งแต่คะแนนเฉลี่ย 4.51-4.77 ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลุ่มระวีวิทยา ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย

2.2 แบบทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอิงเกณฑ์วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 ข้อ ซึ่งจะใช้จริง จำนวน 30 ข้อ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องความเหมาะสม และประเมินค่าความสอดคล้องกับจุดประสงค์ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เมื่อพิจารณาแล้วนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย ถ้าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมตั้งแต่ 0.8-1.0 ก็สรุปได้ว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถนำไปใช้ได้ จากนั้นนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลอง (try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดากวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษาสุรินทร์ เขต 1 นักเรียน จำนวน 17 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ โดยการนำแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก คัดเลือกข้อที่มีค่าตั้งแต่ 0.24-0.75 โดยใช้วิธี ดัชนีบี (B-Index หรือ Brennan Index) ของเบรนแนน (Brennan) จากนั้น นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของโลเวท (Lovett) ได้เท่ากับ 0.73 ขั้นตอนสุดท้าย นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปจัดพิมพ์เพื่อนำมาใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

2.3 แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบสอบถามชนิด มาตราส่วนประมาณค่า 4 อันดับ จำนวน 15 ข้อสร้างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามกรอบทฤษฎีของ แมคเคลแลนด์ (McClelland) โดยคำถามของแบบวัด เป็นเรื่องที่ครอบคลุมลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 3 ด้าน คือ ความกระตือรือร้นทางการเรียน ความรับผิดชอบต่องาน การเรียน และการคาดการณ์ล่วงหน้า ซึ่งแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ และต้องการใช้จริง 15 ข้อ ผู้วิจัยได้กำหนดค่าคะแนนเป็น 4 ระดับตามวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert) ดังนี้ ทุกครั้ง บ่อยครั้ง บางครั้ง และไม่จริงเลย จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณา ความถูกต้องและความเหมาะสม จากนั้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความชัดเจนทางภาษาและความถูกต้องตาม เนื้อหาแล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความรูสึก ความ คิดเห็นของนักเรียน ซึ่งมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสามารถวัดความรู้สึกความคิดเห็นของนักเรียนได้จริง
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสามารถวัดความรู้สึกความคิดเห็นของนักเรียนได้จริง
- 1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นไม่สามารถวัดความรู้สึกความคิดเห็นของนักเรียนได้จริง

ดำเนินการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับความรู้สึกความคิดเห็นของนักเรียน ซึ่งเกณฑ์ที่สามารถใช้ได้ คือ ตั้งแต่ 0.80–1.00 (สมนึก ภัททิยธนี, 2553 : 218) และนำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ได้ปรับปรุง ทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านตากวน จำนวน 17 คน จากนั้นนำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์อย่างง่าย ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมของด้านนั้น ๆ และหาความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามสูตรของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.79 และจัดทำ แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ฉบับจริง จำนวน 15 ข้อ เพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจและแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.2 ดำเนินการทดลองสอนตามตารางเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สอนโดยใช้แผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ โดยเทคนิค KWL- Plus ระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2559

3.3 ทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มเป้าหมาย ด้วยแบบทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและแบบสอบถาม วัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

3.4 ตอบแบบสอบถามหลังเรียนกลุ่มเป้าหมาย ด้วยแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นแบบสอบถาม ชุดเดียวกันกับที่ใช้สอบถามก่อนเรียน

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

4.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

4.1.1 แบบทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

1) หาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยหาค่าดัชนี ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (IOC) (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551 : 107)

2) การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้สูตรของ เบรนแนน (Brennan) (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551 : 89)

3) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้สูตรของโลเวท (Lovett) (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551 : 106)

4.1.2 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1) หาค่าความเที่ยงตรงของความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมชี้วัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยใช้สูตร IOC (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551 : 107)

2) หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดมาตราส่วนประมาณค่า โดยวิธี Item-total Correlation ใช้สูตร (สมนึก ภัททิยธนี, 2553 : 98)

4.2 สถิติพื้นฐาน

2.1 ร้อยละ (Percentage)

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.3 สถิติทดสอบสมมติฐานโดยใช้ สถิติทดสอบวิลคอกซัน (The Willcoxon Matched Pairs Singed- Ranks Test)

สรุปผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอ 3 ประเด็นหลักดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผน การจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWL รายละเอียดดังตาราง 2

ตาราง 2 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค KWL Plus

ประสิทธิภาพ	เต็ม	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ
ด้านกระบวนการ (E_1)	240	199.90	4.24	83.29
ด้านผลลัพธ์ (E_2)	30	23.54	0.70	78.48
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1/E_2)				83.29/78.48

จากตาราง 2 พบว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 มีประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 83.29 และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 78.48 ดังนั้น แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.29/78.48 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏผลดัง ตาราง 3

ตาราง 3 ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการ เรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

(ยินดี ฉาย, 2555) N	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน		ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน		E.I.
		คะแนนที่ได้	ร้อยละ	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ	
11	330	259	78.48	140	42.42	0.6263

จากตาราง 3 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 0.6263 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 62.63 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐาน แล้วต้องสูงกว่าร้อยละ 50 ความก้าวหน้าจึงอยู่ในระดับปานกลาง

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน การจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 การเปรียบเทียบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus

นักเรียนคนที่	คะแนนการอ่าน ภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ		ผลต่างของคะแนน (d)	อันดับที่ของ ความแตกต่าง	อันดับที่ตามเครื่องหมาย	
	ก่อนเรียน (X)	หลังเรียน(Y)			บวก	ลบ
1	13	22	+9	1.5	1.5	0
2	10	20	+10	3	3	0
3	12	23	+11	4.5	4.5	0
4	15	25	(เดิม +13)+10	3	3	0
5	13	24	+11	4.5	4.5	0
6	11	20	+9	1.5	1.5	0
7	12	24	+12	8.5	8.5	0
8	15	27	+12	8.5	8.5	0
9	13	26	+13	10.5	10.5	0
10	14	25	+11	4.5	4.5	0
11	12	23	+11	4.5	4.5	0
รวม					54.5	0

จากตาราง 4 พบว่า การเปรียบเทียบคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค KWL Plus ให้ T เป็นผลรวมของอันดับที่มีค่าน้อยกว่า (โดยไม่คิดเครื่องหมาย) ดังนั้น ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0 เปิดตารางหาค่าวิกฤต T ณ $\alpha = .05$ (Two -tail) $n = 11$ พบว่า ค่า T ในตารางเท่ากับ 10 ค่า T ที่คำนวณน้อยกว่าค่า T ในตาราง จึงปฏิเสธ H_0 หรือ ยอมรับ H_1

สรุปว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีคะแนนการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกัน โดยที่นักเรียนมีคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ได้รับ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

นักเรียน คนที่	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียน		ผลต่างของ คะแนน (d)	อันดับที่ของ ความแตกต่าง	อันดับที่ตาม เครื่องหมาย	
	ก่อนเรียน (X)	หลังเรียน (Y)			บวก	ลบ
1	40	50	+10	8	8	0
2	35	40	+5	1	1	0
3	33	40	+7	2.5	2.5	0
4	31	39	+8	5.5	5.5	0
5	34	43	+9	7	7	0
6	32	48	+16	11	11	0
7	30	45	+15	10	10	0
8	50	57	+7	2.5	2.5	0
9	48	55	+7	2.5	2.5	0
10	45	53	+8	5.5	5.5	0
11	30	41	+11	9	9	0
รวม					64.5	0

จากตาราง 5 พบว่า การเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค KWL Plus ให้ T เป็นผลรวมของอันดับที่มีค่าน้อยกว่า (โดยไม่คิดเครื่องหมาย) ดังนั้น ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0 เปิดตารางหาค่าวิกฤต T ณ $\alpha = .05$ (Two -tail) $n = 11$ พบว่า ค่า T ในตารางเท่ากับ 10 ค่า T ที่คำนวณน้อยกว่าค่าในตาราง จึงปฏิเสธ H_0 หรือยอมรับ H_1

สรุปว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีคะแนนเฉลี่ย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน และหลังเรียนแตกต่างกัน โดยที่นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยใช้เทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งนี้ สามารถอภิปรายผล การวิจัยได้ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยใช้เทคนิค KWL Plus สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.29/78.48 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 ที่กำหนดไว้หมายความว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบประเมินพฤติกรรมการระหว่างเรียนคะแนนจากใบงานและ แบบทดสอบย่อยของนักเรียนทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 83.29 และค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 78.48 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยใช้เทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทำให้การเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของณกุล งอยผลา (2554 : 122-129) เรื่องการเปรียบเทียบการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และความรับผิดชอบต่อการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ที่สร้างขึ้น มีค่าเท่ากับ 91.97/87.10 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภาณี โทโส (2554 : 107 - 114) เรื่อง การเปรียบเทียบความเข้าใจ ในการอ่านภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการ

จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 82.79/82.93 ซึ่งอาจเป็นเพราะแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ใช้เทคนิค KWL Plus มีรูปแบบการสอน ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากเรียน โดยครูผู้สอนได้เลือกบทอ่านที่สอดคล้องกับความสนใจเหมาะสมกับความสามารถของ ผู้เรียน มีการเรียงลำดับบทอ่านจากง่ายไปหายากในขณะสอน ครูมีการตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนระดมความคิด (Brainstorm) เพื่อให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ และบันทึกสิ่งที่นักเรียนรู้ในช่อง K (What I know) จากนั้นกระตุ้นการตั้งคำถามของนักเรียน ในสิ่งที่อยากรู้ลงในช่อง W (What I want to know) หลังจากการอ่านแล้วครูให้นักเรียนอภิปรายผลการเรียนรู้ที่ได้จากการอ่าน และเขียนลงในช่อง L (What I have learned) จากนั้นให้นักเรียนสรุปความรู้โดยการสร้างแผนผังความคิด Plus (Mind Mapping)

2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ 0.6263 โดยที่นักเรียนมีความก้าวหน้า ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 62.63 สอดคล้องกับงานวิจัยของกัญญา ยินดีฉาย (2555 : 90-95) เรื่องการเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาอังกฤษ ระหว่าง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด โดยใช้สมองเป็นฐานและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ซึ่งพบว่า ดัชนีประสิทธิผล ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ 0.5694 และสอดคล้องกับจรัสศรี พาเทพ (2558 : 69-74) เรื่องการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TBL และเทคนิค KWL Plus พบว่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่ากับ 0.648 ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จิตรลดา คนยืน (2550 : 75-78) เรื่องการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการใช้กลวิธีแบบ KWL Plus ซึ่งพบว่าผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดย ซึ่งสอดคล้องกับผลการ ศึกษาของจิตต์ภัสร์ ทับสิงห์ (2554 : 86-100) เรื่องผลการจัดการเรียนรู้โดยวิธี KWL Plus และวิธี MIA ที่มีต่อความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ซึ่งผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัด การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ โดยวิธี KWL Plus มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีคะแนนแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เป็นร้อยละ 77.42 สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาณี ไสโท (2554 : 107-114) เรื่องการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus และ SQ4R มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (เท่าไร) การจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่สามารถกระตุ้นกระบวนการคิดในขณะที่อ่าน ทำให้เกิดคำถามความอยากรู้อยากเห็นและหาวิธีการให้ได้มาซึ่งคำตอบ ซึ่งหากมี การแข่งขันระหว่างกลุ่มและการให้รางวัลเข้ามาช่วยกระตุ้นจะทำให้เด็กเกิดความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้น ทำให้เกิด ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ตื่นเต้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้แบบร่วมมือกันในกลุ่ม กล่าวคือ กล่าวทำ กล่าวแสดงออก ส่งผลให้ นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.1

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีขั้นตอนและเทคนิคและวิธีการที่หลากหลาย ครูควรศึกษาและทำความเข้าใจเป็นอย่างดีก่อนนำไปใช้สอนในชั้นเรียน
- 1.2 ครูควรศึกษานักเรียนมีความรู้พื้นฐานในเรื่องที่อ่านมากน้อยเพียงใด และนักเรียนมีความสนใจในเรื่องใด เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนการจัดกิจกรรม เพื่อกระตุ้นความรู้เดิมมาบูรณาการกับเรื่องที่อ่าน ควรเป็นเนื้อเรื่องที่น่าสนใจเหมาะสมกับวัย
- 1.3 ครูควรกำหนดเวลาในการทำกิจกรรมตามขั้นตอนต่าง ๆ ให้เหมาะสม เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดในการระดมสมอง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการสอน โดยใช้เทคนิค KWL Plus กับวิธีการสอนอื่น ๆ ที่มีความเหมาะสมในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
- 2.2 ควรศึกษาค้นคว้า วิจัย การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความพึงพอใจในการเรียน การคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และความคงทนในการเรียนรู้
- 2.3 ควรศึกษาค้นคว้า วิจัย โดยการนำเทคนิค KWL Plus ไปใช้ในกลุ่มสาระอื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ
- 2.4 ควรศึกษาทัศนคติของผู้เรียนต่อการใช้เทคนิค KWL Plus ในชั้นเรียนด้วย

รายการอ้างอิง

- กัญญา อินตีดาย. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด โดยใช้สมองเป็นฐาน และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL - Plus . มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จรัสศรี พาเทพ. (2558). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TBL และเทคนิค KWL-Plus. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จันทร์ชาติ สมจิตร์. (2557). การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการสอนแบบเอ็มไอเอ (MIA) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- จิตต์ภัสร์ พับสิงห์. (2554). ผลการจัดการเรียนรู้โดยกลวิธี KWL - Plus และวิธี MIA ที่มีผลต่อความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- จิตรลดา คนยืน. (2550). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL- Plus. อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- ทศพร เกตุหอม. (2547). บทควมวิชาการการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus. วารสารเทคโนโลยีธนบุรี, 27-32.
- ธิดา ทิพย์สุข. (2552). การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นฤมล งอยพาลา. (2554). การเปรียบเทียบการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และความรับผิดชอบต่อการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบ KWL- Plus และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ผจงกาญจน์ ภูวิภาดารวรรณ์. (2540). เทคนิคการสอนอ่านภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษา. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรสรรค์ สืบอ. (2550). สดุดยอวีธีการสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่...การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

- เรวดี หิรัญ. (2539). สอนอย่างไรดีจึงจะอ่านภาษาอังกฤษให้เข้าใจในแนวคิดและเทคนิควิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาณี โสโธ. (2554). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL- Plus กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2553). การวัดผลการศึกษา. กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2551). ระเบียบวิธีการวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมศักดิ์ ภู่วิภาดาธรรม. (2544). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. เชียงใหม่: The Knowledge Center.
- สำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1. (2558). ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ปีการศึกษา 2558. สุรินทร์: โรงพิมพ์พันธุ์เพ็ญ.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2555). เหลียวหลังแลหน้า : การสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- อ้อมจิตร เหล่าทองสาร. (2556). การเปรียบเทียบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอภิปัญญาและการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

